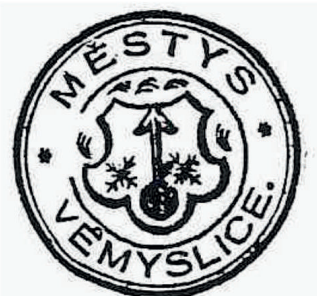

Vémyslické noviny

**VDÁVÁ MĚSTYS VÉMYSLICE
PROSINEC 2011**

MALÁ VÉMYSLICKÁ ROZJÍMÁNÍ

V našem městečku máme novou tradici - stavbu a svěcení adventního věnce. Jeho existence na prostranství před radnicí říká místním i přespolním, že občané městyse Vémyslice nejsou lhostejní k duchovnímu rozměru a odkazu křesťanské tradice, mravnosti a morálky alespoň v době adventní a čase vánočním. Na samém počátku neotřelého připomenutí adventu byl nápad a iniciativa paní Vlasty Tomkové, která s dětmi ze školní družiny hledala formu a tvar jak viditelně připomenout dospělým vémyslickým občanům, že nadcházející Štědrý den není jen dnem dětské radosti a nadělování drahých dárků. Pan starosta Milan Doubek tuto myšlenku podpořil nejen materiálním zajištěním v podobě nosné konstrukce a chvojí, dovozem a odvozem lešení, instalací odpovídajících doplňků, vytvořením stálého týmu stavitelů věnce a především organizací vlastního slavnostního a důstojného svěcení panem děkanem, zajištěním hudebního doprovodu z řad římskokatolické mládeže a podporou doprovodných akcí občanského sdružení HISTORIKA Vémyslice.

Vémyslice patří dle některých místních názorů k nejbezbožnějším obcím na Znojemsku a největší adventní věnec v republice je prý pouhým, rádoby líbivým gestem. Já sám patřím k velmi početné skupině sousedů, kteří jsou v náboženských otázkách sice pochybovači a skeptiky, nikoliv však vyvrheli, žijících bez mravních zásad a zábran! Dovolím si tvrdit, že skutečných a nefalšovaných ateistů v naší obci mnoho není. Nás, nepraktikujících křesťanů ve Vémyslicích je většina především proto, že jsme na základě zkušeností svých předků i vlastních nespokojení se zbyrokratizovanou a až od života održenu praxí nám známých církví jako oficiálních institucí. A protože v posledních desetiletích jsem sem tam účastníkem pouze římskokatolických pobožností, dovolím si – Bůh mi odpusť -být kritikem hlavně současné praxe církve římskokatolické.

Kdo v naší obci nejvíce udělal a odpracoval pro zachování a rozvíjení křesťanských hodnot jsou mladé římskokatolické ženy a maminky, které s neokázalou samozřejmostí, skromností,

vytrvalostí, pílí a odvahou v sekularizované vémyslické pospolitosti dokázaly upozornit na opomíjený náboženský život bez falešného mentorování, poučování a kázání. Noci kostelů nebyly pouhou místní římskokatolickou výstředností, ale mohly by být mezníkem ve vémyslickém náboženském životě který má naději vdechnout zdejší křesťanské reformaci nový rozměr za předpokladu, že stávající římskokatoličtí církevní představitelé a muži obecně už konečně uznají ženskou přirozenou schopnost a rovnoprávnost v komunikaci i s nejvyšším Pánem. Koneckonců, třeba v evangeliích máme ne jeden příklad, kdy mnohá selhání a zbabělost vyvolených a posvěcených mužů musely napravovat právě ženy. Takto- kdo z nás, vážení spoluobčané, v posledních třiceti letech více méně pravidelně potkával na městečku, v polích, dílničkách nebo v hospodě římskokatolického - pardon- jakéhokoliv kněze, s nímž by mohl prohodit mimo pozdravu i trochu lidských vět? Nezačíná úpadek křesťanského života třeba ve Vémyslicích tím, že není důvěryhodného církevního představitele nebo jeho zástupce, který by byl s námi ne až mu to nabitý církevně pracovní rozvrh dovolí, ale když ho kterýkoliv člen vémyslického společenství nejvíc potřebuje? Hasiče dva dny po ohni a lékaře den po vyléčení už obvykle nepotřebujeme. Očividně mají všichni duchovní správci malých i velkých farností vesměs svázané ruce zbyrokratizovanými předpisy, ale to je vnitřní problém církve. Možná právě proto se křesťanské stádečko za posledních několik století ne zcela vlastní vinou rozuteklo na velmi vzdálená až exotická pastviště. Dobrý a moudrý pastýř se vydává hledat zatoulané ovce už v noční tmě a nepohodě. Čekání na příznivější podmínky a hořekování ovečky do bezpečné náruče církve nevrátí. Rozpadávající se fara vedle radnice a chátrající Husův sbor také něco vypovídají.

Šťastné a veselé vánoční svátky, bezúrazové silvestrovské oslavy a pevné nervy v soužití s českou demokracií Vám přeje

Milan Hrdina st.

Z JEDNÁNÍ ZASTUPITELSTVA

Dne 14.12.2011 se konalo veřejné zasedání zastupitelstva městyse Vémyslice. Na svém veřejném zasedání schválilo mimo jiné tyto body:

- rozpočtový výhled městyse Vémyslice na rok 2013 – 2015
- vyrovnaný rozpočet městyse Vémyslice na rok 2012 ve výši 6.530.400 Kč
- prodej obecního pozemku část p.č. 4794/2, ostatní plocha v k.ú. Vémyslice o výměře 11 m²
- plán k inventarizaci majetku městyse Vémyslice za rok 2011

a inventarizační komisi

- koupi domu a hospodářského stavení ve dvoře č.p. 203 za cenu 999.000 Kč
- komisi pro hodnocení nabídek výběrového řízení na veřejnou zakázku ČOV a kanalizace Vémyslice II. etapa
- změnu účelu příspěvku hokejovému klubu HC Vémyslice
- rozpočtové opatření č. 6,7,8/2011

FARNÍ OKÉNKO

Každé období VĚMYSLICKÉ FARNOSTI je naplněno událostmi církevního roku jako jsou Vánoce, Velikonoce, zasvěcené svátky i liturgická mezidobí. Blíží se konec roku a tak si dovolím velmi stručně vzpomínat na některé události v životě naší farnosti. Máme velkou radost, že i letos nás po celý čas provází naši kněží – otec Pavel Bublan /děkan/ a otec Pavel Krč /kaplan/. Pevně doufáme, že tomu tak bude i nadále. Díky jejich pracovitosti, obětavosti, modlitbám i nadšení pro věc jsme mohli oslavit příchod nového roku, dobu postní i Velikonoce. V měsíci květnu s námi připravili NOC KOSTELŮ. Nemohu na ni nezapomenout, přestože již o ní bylo psáno. Chtěli jsme Vám ukázat krásu našeho kostela, seznámit s jeho staletí trvající historií. Ukázat šikovnost a motivaci našich předků, kteří s láskou a vírou budovali místo důstojné oslavy Boží. Celý program obohatil otec Pavel Krč vyprávěním o putování po svaté zemi. Zdejší královský hudební nástroj rozezněli varhaníci Lukáš Havel a Jiří Herman. Svým hlasem nás ve známých skladbách okouzila Silvie Adamová. Musím poděkovat všem, kteří jste přišli, přidali se aktivně k programu nebo jen přihlíželi a naslouchali chrámové hudbě. Bylo pro nás velkou radostí Vás přivítat a prožít společný večer. Po celý rok se pod vedením otce Pavla Bublana připravovalo pět dětí na své první svatě přijímání. Přejeme těmto dětem, aby dokázaly svou víru, naději a lásku nést a rozvíjet po celý život.

O prázdninách nás zastihla smutná zpráva. Dne 11. 8. 2011 odešel na věčnost dlouholetý kněz naší farnosti P. FRANTIŠEK SADÍLEK. Svůj život zkoušený těžkou nemocí odevzdal Bohu po třiatřiceti letech věrné kněžské služby. Zprostředkoval nám všem hojnost milostí skrze slavení mše svaté, udělování svátostí, osobním rozhovorem i modlitbou za každého z nás.

Otec Pavel připravil pro děti prázdninovou rozlučkovou stopovací hru s úkoly. Úkoly zvládli všichni na jedničku a ukrytý poklad byl odhalen. Nakonec si účastníci zajímavé akce společně pochutnali na domácích buchtách, táčích a bábovkách, protože všechny dobroty byly připraveny s láskou. V měsíci září naši otcové Pavel + Pavel s dětmi v Mor. Krumlově slaví první školní mši svatou v novém školním roce. Dávají požehnání žákům i školním předmětům. Známe paní učitelku, která si nechala požehnat učitelský zápisník na známky. To proto, aby vždy známkovala spravedlivě a s láskou. Velkou událostí pro náš kostel je 8. září kdy se slaví svátek Narození Panny Marie. Protože je zdejší kostel zasvěcený právě narozené Panně Marii, prožíváme zde slavnostní mši svatou. Těto významné chvíli předchází velký úklid kostela. Kdo může, pomůže. Nemohu opomenout poděkovat kostelníkovi Tomáši ŠEINEROVI a celé jeho rodině za obětavou péči a starost o náš kostel po celý rok.

Důležitou státní a církevní událostí je svátek sv. Václava. Připomínáme si spolu s celou zemí jeho dobré skutky, statečné srdce toužící po míru a spojení s Bohem. Na tento svátek připadají u nás VĚMYSLICKÉ HODY. Mají svou úžasnou historii, tradici i duchovní odkaz. Znáte ho? 1. 10. 2011 pro nás naši otcové Pavel + Pavel připravili první společnou pouť do Telče a Mariánského poutního místa – kláštera Kostelní Vydří,

kde na nás čekala chvíle odpočinku a poutní mše svatá. Byla sloužena v opraveném, světlém mariánském chrámu našimi otci Pavel + Pavel.

V listopadu jsme oslavili Slavnost všech svatých a vzpomínali v modlitbě na všechny věrné zemřelé. Při pobožnosti na místním hřbitově otec Pavel požehnal hroby našich drahých zesnulých. 27. 11. začal adventní čas jeho první nedělí. ADVENT je doba zklidnění a očekávání narození Ježíše o Vánocích. Otec Pavel Bublan za přítomnosti pana starosty Doubka a místních občanů požehnal velký adventní věnec stojící před radnicí. Obřad završil zpěvem sbor Lukáše Havla.

Na věnci se rozsvítily první adventní svíce – ať nám připomíná naději a touhu být ve spojení s Bohem. V neděli 4. 12. 2011 jsme s dětmi v našem kostele oslavili příchod sv. Mikuláše a otec Pavel Krč připomenul skutky tohoto světce. Na závěr dostali všichni přítomní kněžské požehnání.

Výčet akcí našich otců není zdaleka konečný – na faře v Mor. Krumlově připravují různé přednášky, postní i adventní hovory, programy pro děti. Jsou nám nablízku v různých životních situacích, křtí naše děti, slouží za nás mši svatou, povzbuzují v těžkostech, dodávají sílu, vedou nás k Bohu a vedou na poslední cestě. Přejeme jim pevné zdraví, dobré farníky a touhu přes všechny životní zkoušky sloužit Bohu a lidem.

Blíží se Vánoce a všichni jste srdečně zváni k účasti na půlnoční oslavu narození Ježíše Krista a další pobožnosti v následujících vánočních svátcích. Časy konání mší svatých o svátcích jsou ve vitrině u dveří kostela.

Vám všem požehnané, klidné a milostiplné vánoční svátky přeje
Alena Růžičková

(Pozn.: Z technických důvodů původní příspěvek zkrátil Milan Hrdina st.)

CO SE DĚJE VE ŠKOLCE

Hned od začátku školního roku jedeme na plné obrátky.

Na schůzce jsme rodiče seznámili s novým školním vzdělávacím programem „Kočíčí hrátky“ a dohodli jsme se na společných akcích.

Prvním společným setkáním byla hra „Po stopách kocourka Matyáše“, která vyvrcholila pouštěním loděk na řece Rokytne.

Rodiče nám pomohli zkrášlit okolí mateřské školy výrobky z přírodnin.

Pouštěli jsme na kopci draky společně se žáky místní základní školy. Foukal prima vítr a draci se hezky vznášeli, někteří opravdu vysoko. Děti se radovaly ze setkání s kamarády ze školy.

Školáci nás navštívili ve školce a pomohli nám vykonstruovat ze stavebnic úžasné stavby.

My jsme se na oplátku byli podívat na pěvecké soutěži „Vémyslická lyra“.

V prosinci chystáme divadelní představení „Vánočníček“ a připravujeme společné vystoupení našich dětí a žáků základní školy na „Mikulášské“ a na vánočním koncertu.

Přejeme Všem pohodové vánoční svátky a do nového roku pevné zdraví, štěstí a spokojenost.

Za děti a zaměstnance mateřské školy

Jana Slámová

SDRUŽENÍ DOBROVOLNÝCH HASIČŮ VÉMYSLICE V ROCE 2011

Soužití našich předků nikdy nebylo zcela harmonické a zdaleka ne idylické. Jedno jim však nemůžeme upřít – v případě živelných pohrom a požáru se zapomínalo na krvežíznivé spory a všichni jako jeden muž a žena společně odvraceli ničivé řádění živlů utržených ze řetězu, společně minimalizovali způsobené škody a postiženým poskytovali nezištnou pomoc při nápravě zničených materiálních hodnot. Sousedská i občanská solidarita a vzájemná pomoc nebyla prázdným pojmem, nepsaným, zato však neporušitelným mravním zákonem. A aby tato pomoc při ochraně majetku a lidských životů mohla být co nejúčinnější, naši moudří, čínorodí a odvážní předkové zakládali hasičské dobrovolné sbory, za pomoci obcí, bohatších sousedů ale i sbírek se vybavovali technikou a hasičskými zbrojnicemi, cvičili se v umění zasahovat rychle a účinně proti řádění ohnivého kohouta, vše na úkor své živnosti nebo hospodaření. Ale hlavně – při vypuknutí požáru odhazovali nářadí, opouštěli nedooranou brázdou a organizovaně zasahovali při likvidaci ohně, odborně řídili pomocné práce z řad ostatních neškolených sousedů, zabraňovali panice.

Píše se rok 2011 a sociální, ekonomické a politické poměry a podmínky se neuvěřitelně a neodvratně změnily. Mravní a morální odkaz hasičské věmyslické tradice však zůstal

zachovaný ve viditelném společenství Sboru dobrovolných hasičů Vémyslice čítajícím ke konci roku šedesát dva více nebo méně aktivních členů, což je zhruba devět procent všech obyvatel městečka včetně kojenců. V čase, kdy se jakákoliv lidská činnost a aktivita poměruje finanční výhodností, věmyslickí muži a ženy umí budoucnost věmyslického hasičského sdružení stavět na základech ryzí dobrovolnosti a nezištnosti zakladatelů sdružení před více než sto lety. Činnost dobrovolného sdružení věmyslických hasičů je velmi bohatá. Jedná se o pravidelně pořádanou Štěpánskou zábavu s kapelou Sileta, stavbou vatry a dohled nad průběhem tradičního pálení čarodějnic s bufetem, práce s mládeží, aktivní zapojení věmyslických žen při pořádání nočního a starostenského poháru v areálu u koupaliště a pravidelná setkávání členů a příznivců věmyslických hasičů v celém generačním rozvrstvení místních občanů. A pravidelné setkávání mladých vlků a prošeďivělých pamětníků dává prostor nejen k upevňování věmyslické soudržnosti, ale zejména aktivně podporuje a rozvíjí nové myšlení a podněty.

O hasičském sportu a jednotce sboru dobrovolných hasičů Vémyslice ,která se této činnosti s plným nasazením věnuje jste už byli na těchto stránkách několikrát informováni. Vémyslické družstvo požárního sportu se v tomto roce zúčastnilo celkem dvaadvaceti závodů od okrskových soutěží, extraligy ČR a nočního poháru ČR. Bilance je víc než úspěšná. V ligových kláních se vémysličtí muži umísťovali nejvíce mezi prvními až třetími příčkami úspěšnosti. Nejen já osobně považují za největší úspěch Vémyslické jednotky dobrovolných hasičů jednak třetí příčku v okresní lize a patnácté místo v nočním poháru ČR v Telči, kdy naši reprezentanti obsadili sice zdánlivě nezajímavé patnácté místo,ale uvědomíme – li si,že rozdíl mezi medailovým třetím a patnáctým místem byl pouhou vteřinu říká víc než srozumitelně, že se za naše mladé muže nemusíme stydět.

Jednotka SDH Vémyslice se zúčastnila dne 16. 9. tohoto roku námětového cvičení dálkové dopravy hasičí vody /media/ v kopcovitém terénu od řeky Rokytne do firmy AZ Pokorný v obci Čermákovice v délce 700m s velmi kladným hodnocením svého výkonu.

V letošním roce zatím jedenkrát – a doufejme, že i naposled, musela místní jednotka zasahovat naostro pouze jednou a to

při požáru strniště u koupaliště. Možná by stálo za úvahu pro vémyslické zastupitelstvo, zda ve shodě s místním referendem neobnovit preventivní požární prohlídky u spoluobčanů, kteří s tím budou souhlasit třeba ve spolupráci s některou pojišťovnou. Prevence, i když se zdá buzerací je vždy lepší než náprava škod, jímž se dalo jednoduchým úkonem předejít.

Co říci na závěr – to, že vémysličtí hasiči fungují v souladu s tradicí a přitom se nejen přirozeně modernizují a zdárně ovlivňují přítomnost a budoucnost městyse Vémyslice má lví podíl starosta a okrskový velitel Sboru dobrovolných hasičů Vémyslice pan Jan Nečas.

Sdružení dobrovolných hasičů Vémyslice děkuje firmě RYŠAVÝ Vémyslice za finanční a věcnou podporu své činnosti.

A ještě jedna tradice je významná a důležitá – více než stoletá a trvalá podpora zastupitelstva, úřadu a starostů nejstaršímu dobrovolnému sdružení ve Vémyslicích a skutečnost,že úřad městyse, zastupitelstvo a starosta pan Milan Doubek tuto tradici ctí, respektují a dodržují.

Milan Hrdina st.

VÉMYSLIČTÍ PODNIKATELÉ A ŽIVNOSTNÍCI

Některé vémyslické budovy mají zvláštní magickou schopnost – ať už se jejich majitelem stane kdokoliv, vždy se v krátkém čase stanou více než živým místem podnikatelské činnosti.

Dům na městečku číslo 59, poznamenaný působením jednoho z bývalých neúspěšnějších místních podnikatelů , tímto místem bezesporu je. Mimo jiné zde byla první místní samoobsluha a ani socialismus nedokázal s geniem loci tohoto místa soupeřit. V roce 1998 tento dům koupil pan Michal Makovický a zásadně jej přestavěl. Budovu od základů zrekonstruoval,zmodernizoval a dal této části městečka evropský ráz. V roce 2006 se manželé Makovičtí stali oficiálně vémyslickými občany, skutečnými sousedy byli už daleko dříve. Paní Markéta má rozhodující podíl na skutečnosti, že dům rodiny Makovických patří k nepřehlédnutelným místům městečka , čas a práce, již věnuje vnější výzdobě a vkusným doplňkům vytváří z této části městečka prostor, který spolu s dalšími moderními a odvážnými vémyslickými občany dává svým sousedům inspiraci a výzvu měnit nejenom vzhled obce,ale dávat městečku evropský rozměr při zachování základních tradičních hodnot městečka Vémyslice.

Počátky podnikání pana Makovického byly v podstatě východiskem ze ztráty původního zaměstnání při změně společenských a ekonomických poměrů počátkem roků devadesátých. V časech,kdy většina národa ještě stále odmítala vidět realitu, že vznešené ideály sametové revoluce byly jen kulisou velké demokratické loupeže, pracovití a především odvážní mužové a ženy pokládali základy soukromého podnikání v našem regionu. Tenkrát i dnes je soukromé podnikání napul sebevražedným jednáním a z druhé půle hazardem s osudem vlastním i rodinným. Podnikatelů,sedláků a živnostníků nebude

v naší obci nikdy dost a tím spíš si zaslouží úctu a uznání jak každý rodilý místní soukromník v jakémkoliv oboru,tak i přespolní občané,kteří si městečko Vémyslice zvolili nejen za nový domov,ale i za místo své podnikatelské činnosti.

Pan Makovický se od roku 1992 věnuje soukromému podnikání v oboru malby a nátěry, zednické a úklidové práce. Konkurence v těchto oborech a na Bohem i demokratickými politiky zapomenutém znojemsku je zvláště těžká a obstát se ctí v současných krutých podmínkách je velmi nesnadné. Umění a schopnost dávat práci prostým lidem vyžaduje víc, než znát řemeslo a zůstat slušným. Důkazem, že pan Makovický řemeslo ovládá, je úspěšně fungující Stavební a obchodní firma s rozvíjejícím se míchacím centrem fasádních a vnitřních barev a omítkovin.

V bývalé budově výroby klavírů na Dvořákově ulici v Mor. Krumlově provozuje více než rok prodejnu BARVY - LAKY, MÍCHÁNÍ BAREV A SMÍŠENÉ ZBOŽÍ. Ceny jsou bezkonkurenční na celém okrese, kvalita zboží nadprůměrně ujní. Paní Markéta navíc rozšiřuje podnikatelskou rodinnou činnost o prodej čistících prostředků HG, bižuterii a korálky.

Firma Makovický dává sponzorské dary Mateřské škole a podporuje plesy a dětské karnevaly v obci i několik vémyslických hráčů stolního tenisu úspěšně působících v krajské soutěži v Mor.Krumlově. Pro budoucnost městečka si můžeme jen přát více takových, jak umí někteří místní „patrioti“ s oblibou říkat, „přivandrovalců“.

Milan Hrdina st.

OKÉNKO DO ZÁKLADNÍ ŠKOLY

LYRA 2011 - Jako každý rok se ve Vémyslicích konala regionální pěvecká soutěž LYRA a její přehlídka vítězů. Každý si pod tímto pojmem představí něco jiného. Já vím, že Lyra je úžasná soutěž pro mnoho mladých a talentovaných zpěváků. V sále plném netrpělivých a nedočkavých lidí najednou zhasla všechna světla na zdech a rozzářily se velké barevné reflektory, pod něž vystoupili moderátoři této soutěže a představili nám naše budoucí české slavíky, kteří postupně s kapelou Dreams zazpívali písničky, které si připravili pro nás, pro diváky. Poslouchat ty mladé talenty bylo úžasné. Měli opravdu krásné a čisté hlásky. Vůbec se před tolika lidmi nebáli a zpívání si opravdu užili. A to je nejdůležitější. Zpívali tak krásně, až mě mrazilo na zádech. Myslím, že jsem určitě nebyla sama, kdo z toho byl nadšený. Po každém dozpěvu byli všichni nadšení a tleskali. Poslouchat je bylo prostě kouzelné a já se nemůžu dočkat dalšího ročníku této soutěže.

Dana Vondrušková 8. třída

5. prosince jsme měli Mikulášskou besídku. Byla ve Vémyslicích na sále radnice. Přišlo hodně lidí. Zahajovaly ji děti ze školky, zpívaly různé písničky. Vystoupily i děti z první třídy se svým čertovským tancem. Bylo to pěkné. Já jsem hrála v pohádce Legenda o sv. Mikuláši maminku a kytku. Po vystoupení jsme šli ven před radnici, kde jsme pouštěli balóny s přáním všech, kteří si je na ně napsali. Přišel tam také Mikuláš, anděl a oškliví čerti. Vůbec se mi nelíbili. Mikuláš postupně volal děti, aby mu řekly básničku. Každý dostal balíček a rozešli jsme se domů.
Julie Illková, 3.tř.

Jak k nám přišel Mikuláš - V pondělí 5. prosince jsme se učili matematiku a v tom někdo zaťukal na dveře. Byl to Mikuláš se třemi čerty, třemi anděly a jedním zajatcem v pytli. Mikuláš měl hříšnou listinu s žáky a rozdělil nás na čtyři skupiny. Jedna byla ta s hodně zlobivými dětmi, druhá s méně, třetí s dětmi, které by se měly do pekla občas kouknout, a v poslední byli jen hodní žáci. Ti co pěkně zazpívali, dostali odměnu. Nakonec nás pomalovali a odešli.
Milan Stix, 4.tř.

Bylo pondělí 5. prosince, kdy chodí Mikuláš a čerti. Měli jsme matematiku a najednou vtrhli do třídy tři čerti, tři andělé a Mikuláš. Vyvolávali ty, co zlobí. Byli to skoro všichni. Mě pak odvedli do pekla. Museli jsme zpívat a ten, kdo zazpíval, dostal bonbón. A jak odcházeli, pomalovali polovinu třídy.
Alexandr Tomeček 5.tř.

Pedagogové, provozní zaměstnanci a žáci ZŠ Vémyslvice přejí všem občanům pohodové a poklidné Vánoce, v novém roce hodně zdraví, štěstí a osobních úspěchů.

První slabikář - V pondělí 28. 11. 2011 proběhlo na naší škole ve Vémyslicích slavnostní předání prvních slabikářů našim prvňáčkům. Vše probíhalo v kouzelnickém duchu, děti nás přivítaly kouzelnickou písní spolu s paní učitelkou Mgr. Drahozalovou, která je doprovodila hrou na yhtar. Poté nám malí kouzelníci a kouzelnice předvedli, co všechno se už naučili, a to s velkým nadšením, zájmem a soutěživostí. Nakonec přišlo to nejlepší, rozdávání slabikářů a sladká tečka v podobě velkého dortu a šampaňského (dětského). I my rodiče jsme ochutnali. Akce se povedla, dětem se líbila a my rodiče děkujeme p.uč Drahozalové za organizaci, čas a přístup, který není na všech školách samozřejmostí.

rodiče žáků z 1.tř.

Vážení spoluobčané,

Čas vánoční je po roce za dveřmi. Před radnicí se opět podařilo postavit adventní věnec za přispění občanů paní Čeperové, Tomkové, Pelajové, Klohnové, Benešové, pana Bašty, Hrdiny, Hanzlíčka, Čepery, Škárky. Tento věnec se již třetím rokem stal pěknou dominantou před radnicí.

První adventní neděli věnec posvětil pan děkan Bublan a pěvecký sbor pana Lukáše Havla svými písněmi navodil slavnostní atmosféru. Svěcení bylo přítomno přes sto našich občanů. Členové občanského sdružení Historika připravili tradiční staročeské občerstvení. Bramborové placky pečené přímo u věnce na plotně měli úspěch. Tem kdo neochutnal, může jenom litovat. Placek se prodalo na stopadesát. Tímto bych chtěl všem, kdo se na stavbě věnce a přípravě občerstvení poděkovat.

Přeji všem občanům pěkné prožití Vánočních svátků, dětem bohatého ježíška a do Nového roku všem hlavně zdraví.

starosta městyse

Z HISTORIE NAŠEHO REGIONU

O svátcích vánočních podle starých kronik

Nebylo předků našich tajno, že slunce okolo 22. prosince v takovém postavení k zemi se nachází, vedle kterého se začíná obracet k severní polovici zeměkoule naší, že tedy oním dnem slunoobrat začíná. Protož také tou dobou předkové naši pohanští rok nový počínali, kterýžto obyčej ještě daleko do křesťanské doby zasahuje. Jelikož ale slunovrat zimný veliké důležitosti a následky pro naši zemi v sobě má, slavívali pohané onu dobu rozličnými hody, které nyní pod jménem vánočních či koledových svátků známý jsou.

Nejdůležitější hod jest tak zvaný štědrý čili svatý večer, čili noc, ve které Kristus pán se narodil; nejdůležitější proto, že jím slunovrat započíná. Protož také církev křesťanská položila hod narozenin Spasitele a duševního obnovitele světa a člověčenstva na tu dobu, kde nový rok nastává, chtíc tím naznačiti, že jak pro přírodu nastal rok nový hmotný, pro člověčenstvo nastalo duševní znovuzrození. Největší část zvykův mezi námi zachovaných má původ svůj v obřadech, jež staří té doby vykonávali.

Až podnes chodí zde onde rodičové s dětmi do zahrady, stromy třásti, jakoby je ze spánku probuditi chtěli, poříkaje při tom známé pořekadlo: „Stroměček vstával, ovoce dával, že je štědrý den.“ Tím, že štědrý večer takřka se nachází na rozhraní minulosti i budoucnosti, stalo se, že pohanstvo rádo dotazy činilo k budoucnosti, by každý zvěděl, jaký los čili osud v novém roce jej čeká. Z těchto dotazů, náležitých k náboženským obřadům pohanským, zachovalo se nám zvěstování o rozličných věcech,

obzvláště hospodářských a lásky se týkajících. Všeobecně známý je zvyk našich hospodářův, 12 kabátkův z cibule sloupati, a je pak solí naplniti; z rána pak se ohlídají a jak v kterém kabátku sůl se rozpustila, tak bude vláha budoucích 12 měsícův. Jaká jest povětrnost od 25. prosince až do 6. ledna, taková i bude pro jednotlivé měsíce nastávajícího roku. Sem náleží též rozpouštění vosku a olova, jakým naše děvčata na štědrý večer se zabývají, by z rozličných forem do vody vlitého vosku nebo olova rozpuštěného poznaly, čím budoucí ženich neb milý jest. Dále náleží sem zvyk dívčí, nohou střevíc přes hlavu hoditi; jestli obrácen jest patou, nepřijde ženich, jestli naopak, provdávají se brzo. Velmi krásný a dojmavý jest způsob následující. Mládenci a panny postaví do skořepin svíčky zapálené, onino červené, tyto bílé; skořápky pak se pustí na svícenou vodu a které k sobě se blíží, těch majitelé budou svoji, čí svíčka ale dříve uhasne, ten dříve umře. Jest tento zvyk vyobrazení staré myšlenky, která život lidský a člověka vůbec napodobňuje s veslařem na lodi sedícím, ježto na vlnách mořských se houpá.

Nemůžeme zde pro obmezenost místa všechny zvyky uváděti, postačuje nám poukázat na důležitost, kterou onen hod vždy mezi lidem našim zachoval; tak mocné jsou staré obyčeje, že vnitra národu zrozené, že drahná doba s to nebyla, je vyhladiti. Arciť lid je vykonává nevěda, že to vlastně jsou pozůstatky pohanstva, aniž by snad z pověry proto vinen býti mohl.

Zkrácená ukázka z knihy Vincence Brandla „Kniha každého Moravana“, Brno 1863

PROMĚNY

Přívod o dožínkách na počátku minulého století (foto neznámý autor)

Dnešní pohled

(foto A. Hrdina)

Stručně o některých zajímavostech

Do vémyslické části řeky u koupaliště se nastěhovali bobři a bez okolků a úředního povolení začali kácet stromy a pokoušeli se přehradit zdejší veletok. K místním vydrám tak přibyl další zajímavý obyvatel vémyslické přírody.

mh

Z hlášení rozhlasu MNV Vémyslice začátkem šedesátých let minulého století

V sobotu ve čtrnáct hodin se koná brigáda na zkrášlení obce. Začne –li po obědě přšet, koná se brigáda dopoledne.

mh

Vémyslické noviny č. 4/2011

Čtvrtletník, pro své občany vydává městyš Vémyslice, 671 42 Vémyslice 311 IČ: 00293768 ● Za redakční radu: Milan Hrdina st.
Místo a datum vydání: Vémyslice, 23. 12. 2011 ● Náklad: 250 výtisků ● Číslo registrace: MK ČR E 11 691 I ZDARMA